

Nr 227.

Ankom till riksdagens kansli den 10 juni 1918 kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avlöningsförhöjning för viss fångvårdstjänsteman.

(3:e avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 7 maj 1918 dagtecknad proposition, nr 412, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att *dels* till avlöningsförhöjning för direktören vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona från och med den 1 juli 1918 till 1918 års slut med 500 kronor för år, varav 300 kronor skola anses som lön och 200 kronor såsom tjänstgöringspenningar, å tilläggsstat för år 1918 anvisa ett förslagsanslag, högst 250 kronor, *dels ock* till avlöningsförhöjning för direktören vid centralfängelset i Karlskrona med 500 kronor, varav 300 kronor skola anses såsom lön och 200 kronor såsom tjänstgöringspenningar, å extra stat för år 1919 bevilja ett förslagsanslag, högst 500 kronor.

I fråga om utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

I statsverkspropositionen till 1915 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t vid punkt 20 under andra huvudtiteln, att riksdagen måtte godkänna sådan ändring i den för fångvårdsstaten gällande ordinarie staten, att avlöningen till direktören vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona från och med år 1916 på visst närmare angivet sätt höjdes med 500

kronor. Detta förslag motiverades, på sätt framgår av det utdrag ur protokollet över justitiedepartementens ärenden för den 14 januari 1915, som såsom bilaga fogades till statsverkspropositionen, huvudsakligen med en hänvisning till fängnumerärens storlek vid ifrågavarande anstalt samt till de stora krav på förmåga att upprätthålla disciplin och ordning, som särskilt med hänsyn därtill, att de där förvarade tvångsarbetsfångarna hölles till arbete i gemensamhet, nödvändigtvis måste ställas på innehavaren av direktörsbefattningen vid anstalten.

I anledning av Kungl. Maj:ts berörda framställning anförde riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 18 maj 1915, att vad i ärendet förekommit till stöd för en löneförhöjning för ifrågavarande tjänsteman syntes riksdagen beaktansvärt, men att riksdagen, enär den funnit sådan förhöjning påkallad allenast, så länge tvångsarbetsanstalten i Karlskrona bibehölles vid sin nuvarande organisation och omfattning, ansett, att löneförbättringen, mot vars föreslagna belopp, 500 kronor, riksdagen icke hade något att erinra, borde anvisas å extra stat. På grund härav hade riksdagen, enligt vad den i sin skrivelse anmälde, till avlöningsförhöjning för direktören i fråga med 500 kronor, varav 300 kronor skulle anses såsom lön och 200 kronor såsom tjänstgöringspenningar, på extra stat för år 1916 anvisat ett anslag å 500 kronor.

På framställning av Kungl. Maj:t beviljade därefter 1916 års riksdag ett liknande anslag på extra stat för år 1917.

Emellertid nedgick antalet tvångsarbetare i riket under åren 1916 och 1917 så avsevärt, att Kungl. Maj:t kunde den 4 september 1917 förordna, att tvångsarbetsanstalten i Karlskrona skulle tillsvidare nedläggas. Till följd härav och då annan tjänstgöring kunde beredas anstaltens direktör — han har alltsedan den 16 mars 1917 med visst kortare avbrott innehaft förordnande som arbetsintendent i fängvårdsstyrelsen — gjordes ej någon framställning till riksdagen om beviljande av ifrågavarande avlöningsförhöjning för år 1918.

På grund av den senare tidens starka tillväxt i straffångarnas antal samt därav framkallat behov av ökat utrymme å straffanstalterna förordnade emellertid Kungl. Maj:t, på framställning av fängvårdsstyrelsen, den 12 nästlidne april, att ifrågavarande anstalt skulle ånyo tills vidare tagas i bruk för fängvårdens räkning, nu såsom straffanstalt.

I detta sammanhang må erinras om, att enligt Kungl. Maj:ts i proposition nr 388 till innevarande års riksdag framlagda, av utskottet tillstyrkta förslag tvångsarbetsanstalten i Karlskrona skall i den för fängvårdsstaten gällande ordinarie staten från och med år 1919 upptagas under beteckningen centralfängelset i Karlskrona.

Utskottets
yttrande.

Utskottet, som funnit den av departementschefen i ärendet lämnade utredningen giva vid handen, att samma skäl, som föranlett beviljande av förevarande avlöningsförhöjning för åren 1916 och 1917, numera, sedan anstalten ånyo trätt i verksamhet, åter föreligga, får alltså hemställa,

att riksdagen må

a) till avlöningsförhöjning för direktören vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona från och med den 1 juli 1918 till 1918 års slut med 500 kronor för år, varav 300 kronor skola anses som lön och 200 kronor såsom tjänstgöringspenningar, å tilläggsstat för år 1918 anvisa ett förslagsanslag, högst, 250 kronor,

b) till avlöningsförhöjning för direktören vid centralfängelset i Karlskrona med 500 kronor, varav 300 kronor skola anses såsom lön och 200 kronor såsom tjänstgöringspenningar, å extra stat för år 1919 bevilja ett förslagsanslag, högst, 500 kronor.

Stockholm den 10 juni 1918.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 226.